

Ze heeft nooit last van een gebrek aan ideeën. Sterker, ze hoeft er niet eens de deur voor uit. Een badkamer, keuken of toilet is voor Eline Brontsema uit Groningen al een onderwerp voor een houtsnede. „Ik voel me bijna opgejaagd, er is zoveel interessant.” Haar werk is nu te zien in Fochteloo.

Douche

BLAU - Stadbad Mitte 'James Simon'

Euvelgunnerheem slaapkamer

FOTO'S: STILET VORMGEVING

GITTE BRUGMAN

De gedetailleerde houtsneden van Eline Brontsema (Delfzijl, 1988) uit Groningen laten veel interieurs zien. Van Euvelgunnerheem van wijlen Thies Dijkhuis, 'de laatste boer van Euvelgunne', aan de rand van de stad Groningen bijvoorbeeld, een project waarmee ze drie jaar geleden afstudeerde aan de Klassieke Academie. Of van zwembaden in Berlijn, een serie waaraan ze nu werkt. Daarnaast maakt ze stillevens, meestal van voorwerpen die ze op de afgebeelde locaties aantreft.

En dan te bedenken dat ze een paar jaar geleden niet eens wist wat een houtsnede was...

Tijdens het laatste jaar van het vwo volgde Brontsema de vooropleiding voor kunstacademie Minerva. Ze besloot deze niet te vervolgen. „Op het laatste moment heb ik voor filosofie gekozen. Dat was wel interessant, maar na mijn afstuderen vond ik het genoeg.” Ze werd als streektaalfunctionaris wetenschappelijk onderzoeker van het Bureau Groninger Taal en Cultuur. Maar toen ze de Klassieke Academie in Groningen ontdekte, besloot ze alsnog het roer om te gooien.

SIEMEN DIJKSTRA

Ze kreeg een studiebeurs van de Fundatie van de Vrijvrouw van Renswoude, en stortte zich op de kunst. „Ik kwam er om te leren schilderen, kleuren te mengen en kleurenleer te studeren.” In het tweede jaar kreeg ze les van houtdrukker Siemen Dijkstra, een meester op het gebied van de reductietechniek. „Toen hij uitlegde hoe het werkte dacht ik: wat bedoel je nu? Je moet het doen. 'Snijd maar uit wat wit moet blijven', zei hij. En toen viel het kwartje, je maakt eigenlijk een stempel.”

In het derde jaar had ze opnieuw lessen van Dijkstra. „Toen sloeg de vonk over”, zegt ze. Ze studeerde af met grafiek én schilderijen, maar concentreert zich sindsdien op houtsnede. „Die slokt zoveel tijd op! Althans, zoals ik heb geleerd het te doen. Het is echt verslavend.” Haar kennis draagt ze nu over als docent grafiek aan de Klassieke Academie, ze is de opvolger van haar leermeester. „Het is belangrijk dat er aan de academie aandacht voor is, want door grafiek leer je anders kijken, denken en werken.”

'VOEL ME NET EEN FABRIEKJE'

Voor haar prenten maakt Brontsema schetsen en foto's op locatie. Een tekening werkt ze uit op hout, en vervolgens snijdt ze daar voor elke drukgang een stukje van weg. „Dat snijden doe ik thuis, of aan mijn bureau hier”, vertelt ze in haar atelier in Het Paleis in Groningen. „Met snijden is er geen weg terug. Bij schilderen kun je nog iets wegvegen of overschilderen, dat kan bij grafiek niet.”

Als ze eenmaal aan drukken toe is, trekt ze daar een hele dag voor uit. „Dan zet ik koffie en ga kijken wat ik ga doen. Ik ben dan een tijdje bezig met kleuren mengen en proefdrukjes maken. Is het eenmaal naar mijn zin, dan kan ik een oplage drukken.” Ze heeft ooit een prent in een oplage van vijftig gemaakt, maar dat vond ze te veel. „Ik voelde me net een fabriekje.” Productie draaien ontnam haar het plezier. Ze beperkt haar oplages daarom nu tot maximaal dertig exemplaren per prent. „Met één drukgang ben ik een dag bezig.”

Ze kan per drukgang verschillende kleuren tegelijk opnemen, maar doet dat sporadisch. „Qua kleur bedenk ik het gaandeweg. Daar zit voor mij de lol. Hoe ga ik het aanpakken.” Zo kan het zijn dat een wastafel die in werkelijkheid wit was, op haar prent oudroze wordt. En hoewel niet elke kleur een drukgang betekent,

‘Er is zoveel interessant!’

Eline Brontsema: „Houtsnedes maken is echt verslavend.”

FOTO: JASPAR MOULIJN

gaan haar prenten toch gemiddeld zo’n achttien keer door de pers. „Maar het is niet per se zo dat hoe meer kleuren hoe beter. Als je weet te beperken, wordt het soms sterker.”

Voor een stillerven van een naaidoosje heeft ze zich echter niet ingehouden. De kartonnetjes met stopwol hebben allerlei kleuren rood, bruin en blauw. In het middenvakje liggen scharen en een geel meetlint. Het derde vakje herbergt klosjes garen van weer andere kleuren: groen, grijs en oranje. *Douche* daarentegen heeft een veel beperkter kleurenpalet. In sfeer doet die niet onder voor een afbeelding met meer kleur.

BANDENREPARATIESETJE

Dat naaikstje of een gedeukt Simson-bandenreparatiesetje, de oude boerderij van Thies Dijkhuis of andere panden in verval ... Brontsema wil toch vooral dat haar werk hedendaags is. „Ik heb interesse voor oude huizen, maar ik leef nu. Ik ben geïnteresseerd in de wereld van dit moment.” Bij het buitenzetten van het

huisvuil viel haar oog op de groene container. Scheefhangende luxaflex treft haar eveneens. In elk geval zaken waar ze onafhankelijk van een model, ‘lekker op mezelf’ aan kan werken. „Mensen zeggen wel: ‘O, jij doet vooral interieurs’. Dat heb ik niet zo bedacht, dat loopt zo. Het plankje in de badkamer kan heel inspirerend zijn.”

Ze voelt zich dan ook bijna opgejaagd. „Er is zoveel interessant!” Neem nu zwembaden. „Ik zwom weleens in de Groningse wijk Helpman en dacht: dat is een mooi bad, daar zou ik eens iets mee moeten doen.” Ze verdiepte zich in zwembaden en vond het Van Maanenbad in Rotterdam. „Daar ben ik naartoe geweest, en ik kreeg er toestemming om er aan het werk te gaan als er niemand was. Ik mocht zelfs de lichtknopjes bedienen”, zegt ze met pretlichtjes in haar ogen.

Van het een kwam het ander, en zo belandde ze in Berlijn. „De stad had ooit 120 zwembaden, nu nog zo’n 60. Toch nog steeds veel!” Via een koepelorganisatie regelt ze dat ze vroeg in de morgen of laat in de avond mag schetsen en fotograferen. „Dan is er mooi licht.” Dat licht weet ze te vangen in schitteringen op het water of in de lichtval door de raampartijen. „Ik wil niet dat de techniek op de voorgrond ligt, het gaat me meer om de poëzie in het werk.”

Eline Brontsema exposeert in het Centrum voor Prentkunst in Fochteloo, Zuideinde 26b, do t/m zo 13.30-16.30 u, 17 maart t/m 2 juni www.stichtingnobilis.nl www.elinebrontsema.nl

“
DOOR GRAFIEK
LEER JE ANDERS KIJKEN,
DENKEN EN WERKEN